

Αποκάλυψις και φυσικό περιβάλλον (Τιμόθεος Παπασταύρου, Θεολόγος)

/ [Πεμπτουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες](#)

Το πρώτο εν πλω Οικολογικό Συμπόσιο, πραγματοποιήθηκε από τις 20 έως και τις 27 Σεπτεμβρίου του 1995 και διεξήχθη στο ελληνικό πλοίο «Πρέβελι». Το Συμπόσιο διοργανώθηκε υπό την αιγίδα του Οικουμενικού Πατριαρχείου, σε συνεργασία με τον πρόεδρο του Παγκόσμιου Ταμείου για την Φύση (WWF), πρίγκιπα Φίλιππο του Εδιμβούργου. Αφορμή για την διεξαγωγή του, στάθηκε ο εορτασμός των 1900 χρόνων από την συγγραφή του βιβλίου της Αποκάλυψης από τον Ιωάννα τον Θεολόγο. Το θέμα, που συζητήθηκε από τους συνέδρους, οι οποίοι ήταν εκκλησιαστικοί ηγέτες, φιλόσοφοι, οικονομολόγοι, νομικοί και επιστήμονες, ήταν «Αποκάλυψις και φυσικό περιβάλλον». Σκοπός του συμποσίου ήταν να διερευνηθούν οι σχέσεις θρησκείας και περιβάλλοντος και να βρεθεί μια λύση για την καταπολέμηση της

οικολογικής καταστροφής. [146]

Ο Οικουμενικός Πατριάρχης στην εναρκτήρια ομιλία του, αναφέρθηκε αρχικά στην σπουδαία αξία την οποία έχει για τους ανθρώπους και για την φύση το νερό «Αι θάλασσα, οι ποταμοί, αι λίμναι και οι όμβροι των εκ των νέφων του ουρανού εν είδει βροχής κατερχομένων υδάτων είναι γνωστόν ότι συναποτελούν εν των θεμελιωδέστερων στοιχείων υγείας και βιολογικής ζωής, ανάλογων του φωτός και του οξυγόνου, δύο και ήτο σχεδόν προφητική η ρήσις του Πίνδαρου αναφωνήσαντος το γνωστόν εκείνο «Άριστον μεν ύδωρ». [147] Στην συνέχεια, ο Πατριάρχης τονίζει πως για τους χριστιανούς το νερό αποτελεί στοιχείο καθαρμού και απόκτησης του χρίσματος μέσω του βαπτίσματος, το οποίο διεξάγεται με την βύθιση του χριστιανού στο νερό. Επιπροσθέτως γίνεται συσχέτιση του υγρού στοιχείου με τα δάκρυα των πατέρων της εκκλησίας, οι οποίοι κατά την διάρκεια της προσευχής τους προς τον Θεό αντί να ζητούν την προσφορά δύναμης και σοφίας, εκείνοι παρακαλούσαν τον Κύριο να τους δώσει δάκρυα μετανοίας. Εν συνεχεία υπογραμμίζεται η ψυχοθεραπευτική επίδραση των υδάτων, καθώς έχει επιστημονικώς αποδειχθεί πως ο άνθρωπος όταν παρατηρεί για συνεχόμενη ώρα τα νερά της θάλασσας καταφέρνει να γαληνεύσει και να ισορροπήσει τα συναισθήματα του.

Κλείνοντας τον λόγο του ο Οικουμενικός Πατριάρχης, αναφέρεται στην

ετυμηγορία των ερευνητών πως «το ενενήντα τοις εκατόν της ιστορίας της ζωής στον πλανήτη διαδραματίστηκε στον ωκεανό. Το μέλλον της ζωής στον πλανήτη μας θα εξαρτηθεί κατά πάσα πιθανότητα πολύ περισσότερο από τον ωκεανό από ότι φανταζόμαστε σήμερα» [148].

Κατά την διάρκεια του συμποσίου οι σύνεδροι συζήτησαν για διάφορα θέματα και κυρίως για το περιβαλλοντικό ζήτημα, καταλήγοντας σε ορισμένα συμπεράσματα. Αρχικά διαπίστωσαν πως για την λύση του οικολογικού προβλήματος, δεν θα πρέπει να επέλθει λύση μέσω πολιτικής ή οικονομικής αλλαγής, αλλά μέσω μια αλλαγής στον τρόπο ζωής των ανθρώπων, υιοθετώντας ένα πιο ασκητικό μοτίβο. Στην συνέχεια οι σύνεδροι βασιζόμενοι την Αποκάλυψη κατέληξαν πως ο κόσμος έχει κοινή μοίρα και πως το κάθε πρόβλημα έχει παγκόσμιο χαρακτήρα. Επιπροσθέτως διαπιστώθηκε πως εκλείπει από την ανθρωπότητα το λειτουργικό ήθος, διότι λειτουργούν ακόρεστα, υπερεκμεταλευόμενοι την φύση, ξεχνώντας πως είναι ιερείς και όχι άρχοντες της φύσης.

Τέλος ο Οικουμενικός Πατριάρχης στην ομιλία του για τα πορίσματα του Α΄ Οικολογικού Συμποσίου αναφέρεται πως «δεν ρέπει να επαναπαυόμεθα εις λεκτικές διαμαρτυρίας, αλλά να προβαίνωμεν εις διαρκώς σθεναρώτερας και αποτελεσματικώτερας ενέργειας» διότι για να καταφέρουμε να καταπολεμήσουμε την οικολογική κρίση πρέπει να είμαστε όλοι ενωμένοι. [149]

Μετά την ολοκλήρωση του Συμποσίου οι σύνεδροι καταστάλαξαν σε ορισμένες κοινές λύσεις οι οποίες θα βοηθήσουν τους ανθρώπους στον αγώνα για την διάσωση του περιβάλλοντος. Πρώτων κατέληξαν στο γεγονός πως οι άνθρωποι πρέπει να καταλάβουν πως η καταστροφή της κτίσης αποτελεί αμαρτία. Δεύτερον, θα πρέπει να δημιουργηθούν προγράμματα οικολογικής εκπαίδευσης, τα οποία θα αφορούν κυρίως τους νεότερους αλλά και τους ενήλικες. Τρίτον, η εκκλησία θα ήταν ορθό να συνεργαστεί με περιβαλλοντικές οργανώσεις και κυβερνητικά σωματρία. Τέταρτον, θα πρέπει να ενθαρρύνει τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης να ασχοληθούν περισσότερο με τα οικολογικά προβλήματα. Πέμπτον και τελευταίο θα ήταν ορθό να δίνεται από την εκκλησία ένα «πράσινο βραβείο» σε όσους ανθρώπους έχουν προσφέρει σπουδαίο έργο και βοήθεια στον δύσκολο αγώνα της σωτήριας του πλανήτη, με αποτέλεσμα να ευαισθητοποιούνται ακόμα περισσότεροι άνθρωποι, και να συμβάλουν με την σειρά τους στην καταπολέμηση της οικολογικής κρίσης. [150]

Εν κατακλείδι το Α΄ Οικολογικό Συμπόσιο στέφθηκε με απόλυτη επιτυχία. Οι σύνεδροι συζήτησαν για πάρα πολλά θέματα και έδωσαν από κοινού αρκετές λύσεις για την καταπολέμηση του προβλήματος. Το σημαντικότερο όλων ήταν πως

κατάφερε η εκκλησία να έρθει σε διάλογο με την επιστήμη, ώστε να καταφέρουν να συνεργαστούν απέναντι στη κοινή απειλή που είναι η οικολογική καταστροφή.

[Διαβάστε ολόκληρη τη μελέτη εδώ](#)

Παραπομπές:

146. Religion, Science and Environment, «Aegean Sea 1995», στο overview, www.rsyymposia.org, (Ημ. Ανάκτησης 30 Δεκεμβρίου 2017)

147. Οικουμενικού Πατριάρχου Βαρθολομαίου, Μηνύματα και ομιλίες δια το περιβάλλον, εκδ. Φανάριον, Αθήνα 2002, σελίδες 87-88

148. Οικουμενικού Πατριάρχου Βαρθολομαίου, Ό.π, σελίδες 89-90

149. Οικουμενικού Πατριάρχου Βαρθολομαίου, Ό.π, σελ 91

150. Religion, Science and Environment, «Aegean Sea 1995», στο Patmos Prosals, www.rsyymposia.org, (Ημ. Ανάκτησης 30 Δεκεμβρίου 2017)